

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2019. február 17-én.

Textus: János evangéliuma 7. rész 37-41a. verse: „Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz énbenem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek. Ezt pedig a Lélekről mondta, akit a benne hívők fognak kapni, mert még nem adatott a Lélek, mivel Jézus még nem dicsőült meg. A sokaságból azok, akik hallották ezt az igét, ezt mondták: Valóban ő a próféta. Mások így szóltak: Ő a Krisztus.”

Kedves Testvéreim!

Ő a Krisztus. Ennél hosszabb hitvallást nekünk sem kell mondanunk. Milyen egyszerű lenne a konfirmációi felkészítés is, hogyha ennyi lenne a tananyag. Jézus a Krisztus. Csak az a baj, hogy nekünk szükségünk van arra, hogy ezt az apró tény körbepásztázzuk, és szükségünk van arra is, hogy mindazt megtanuljuk, ami majd a hétköznapiakhoz lényeges. Hiába tudjuk ugyanis, hogy Jézus a Krisztus, hogyha nem úgy élünk, nem úgy gondolkodunk, és nem úgy érzünk. Mégis a legfontosabb az, hogy ezt magunkba vessük, és megerősítsük. A földön megjelent, Betlehemben megszületett, Galileában felnövekedett ember nem más, mint a Krisztus.

Mit jelent ez az egy szó, hogy Krisztus? Azt, hogy Isten, az Ő hatalma és ereje megjelent a földön. Rajta keresztül minden akadály nélkül kiáradt Isten szeretete és jósága. Ahhoz tudom ezt hasonlítani, mint amikor reggel felkelünk és felhúzzuk a redőnyt. Szinte elvakít minket a felkelő Nap. Elkerült az akadály a fény útjából, és most már teljes erejével eljut hozzánk. Amikor Jézus eljött a földre, akkor ez történt. Isten hatalma akadály nélkül eljutott a földre. Az ott lévő emberek pedig, akik ezt érzékelik, azt mondják, hogy itt nem csak egy egyszerű próféta jelent meg, hanem maga Krisztus.

Mi van benne ebben a rövid mondatban, hogy Ő a Krisztus? Benne van a felismerés. Eddig nem is láttam, de tényleg Ő a Krisztus. Ahhoz tudom ezt a felismerést hasonlítani, mint amikor valaki odajön hozzánk és bemutatkozik. Én Kovács István vagyok, az én édesapám az a Kovács István, akivel egy osztályba jártak. Ilyenkor mit mond a másik ember? Tényleg, még a szemed színe is ugyanolyan, vagy tényleg, hiszen hasonlítasz hozzá. Jézus, amikor eljött a földre, akkor nem akart mást, mint így bemutatkozni. Én vagyok Jézus, a mennyi Atyának a fia. János evangéliuma pedig különösen is erősen ezt a vonalat mutatja meg. Mennyire jó az, amikor felfedezik az emberek, hogy tényleg, hiszen még hasonlít is hozzá. Ezt mondja ez a hitvallás: Ő a Krisztus, Isten egyszülött fia.

A felismerés mellett ez a hitvallás a rámutatás is. Nézzétek, Ő a Krisztus. Nem más, nem azok, akik eddig jöttek, vagy ezután jönnek. Nem azok, akikre sokszor sokan úgy tekintettek, mint valamiféle megváltóra. Annak idején, amikor az egyházi állam megállapodást kötött Mussolinivel, akkor az egyik egyházi vezető azt mondta, hogy ő Isten küldötte, akire már régóta vártak. Hitlerrel kapcsolatban sokan úgy fogalmaztak, mintha Isten csodája lenne az ő hatalomra kerülése. Amikor 1919-ben létrejött a Tanácsköztársaság, akkor az egyházak részéről megfogalmazták, hogy ez nem más, mint a Názáreti által hirdetett, az emberiség által várt istenországa. Ezekben az esetekben nem Krisztusra mutattak. Nem mindegy, hogy mi kire mutatunk úgy, mint Messiásra. Az itt lévő emberek egyértelműen Jézusra mutattak.

Kedves Testvéreim! Nagyon is aktuális kérdésről van itt szó. Ma sem mutathatunk senki másra úgy, mint az életünk megmentőjére, segítőjére, csak Jézusra. Ő a Krisztus. Ez nem lehet egyetlen politikus sem, egyetlen politikai szereplő sem, ez nem lehet egyetlen gazdasági társaság sem, vagy éppen jól menő cég. Nekünk, keresztyén embereknek nem lehet Messiás váradalmunk egyetlen emberi csoport felé sem. Nem mutathatunk ilyen formában senkire. A Messiás, Krisztus már eljött. Megváltotta ezt a világot. Őrá mutassunk mi is!

Amikor pedig ezek az emberek azt mondják, hogy Ő a Krisztus, akkor ez egyfajta vállalás is. Lehet, hogy mások nem így gondolják. Lehet, hogy másoknak a véleménye nem ez. Én azonban ezt így gondolom. Számomra Jézus a Krisztus, Ő az én Megváltóm.

Ehhez már bátorság kell. Ezt nem lehet csak úgy egyszerűen kimondani. Amikor ugyanis személyessé válik a hitvallásom, akkor abban már érintett vagyok. Ez nem külső mutogatás, hogy nézzétek csak: ott van az, akiről azt mondják a többiek, hogy Ő a Krisztus. Hanem én személyesen megvallom. Számomra Ő a Megváltó.

Olyan ez, mint amikor megtanuljuk a szorzótáblát az osztállyal együtt, majd egy alkalommal kihívnak minket a táblához, és kikérdeznak, hogy mindent tudunk-e. Ott fogunk izgulni, izzadni, pedig semmi más nem kell elmondanunk, csak azt, amit már addig is, a többiekkel együtt is mondtunk. Azonban amíg a többiekkel együtt mondhattuk, amíg kórusban mondtuk, addig az nem volt olyan súlyú, mint amikor nekünk kell válaszolnunk, egyedül.

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2019. február 17-én.

Amikor itt a gyülekezettel együtt elmondjuk az Apostoli Hitvallást, akkor nem hiszem, hogy bármilyen izgalom lenne bennünk. Viszont ha ki kellene állnunk az úrasztalához, és egyedül fel kell mondanunk azt, amit már olyan sokszor elmondtunk, akkor izgulni kezdünk. Én egyedül? Mások előtt? Ez a vállalás pontosan erről szól. Amikor senki más nincsen a közelemben, aki hívő lenne. Amikor nincsenek társaim, és nincsenek támogatók, legalábbis emberi szinten. Akkor is kimondani. Nekem Jézus a Krisztus.

Ezt a hitvallást azonban csak az tudja kimondani, akit segít a Szentlélek. Az, Akiről Jézus itt az élő víz kapcsán beszél. Aki megkapja Jézustól az élő vizet, vagyis vállalja azt, hogy Ő a Krisztus, az megkapta a Szentlélek ajándékát.

Ez az ajándék pedig kifejezetten csodálatos. Aki ezt megkapja, annak a lelke nem fog szomjazni. Annak az életében nem lesz semmilyen szomjúság, hadd mondjam így, hogy nem lesz semmilyen hiányérzet. Milyen óriási lehetőség ez, hiszen pontosan azt törli el, azt szünteti meg, amivel a legtöbb ember küzd. Azt az érzést törli el, hogy valami mindig hiányzik.

Biztosan mindenki találkozott már azzal a példával, amit az optimista és pesszimista ember kapcsán szoktak elmondani. Amikor valaki elé odateszünk fél pohár vizet, akkor az optimista azt mondja, hogy ez félig tele van, vagyis az eredmény már 50%-os. A pesszimista meg azt mondja, hogy ez félig üres, vagyis az eredmény csak 50%-os. Amikor az életünk folyamatosan küzd mindenféle hiánnyal, akkor kifejezetten fontos, hogy Jézushoz jöjjünk, hogy róla vallást tegyünk, mert betölti lelkünket az élő vízzel és megszünteti a hiányainkat.

Abban biztos vagyok, hogy sokféle hiányérzetünk lehet. Hiányzik az idő, amit a családdunkkal tölthetünk. Aztán hiányzik az idő, amit kikapcsolódással tölthetünk. Máskor hiányzik az idő, hogy elvégezzük rendesen a munkánkat. (Erre mondhatnánk, hogy rajtunk igazodjon ki valaki) Hiányérzetünk van amiatt, hogy nem tudunk elég szeretetet adni, máskor pedig amiatt van hiányunk, hogy nem tudunk elég szeretetet kapni. Hiányzik nekünk az érzés, hogy végre valami fontosat letegyünk az asztalra, máskor pedig arra vágyunk, hogy bárcsak eltűnhetnénk a tömegben. Nyugodtan mondhatom, hogy Krisztus ereje nélkül folyamatosan küzdünk a hiányainkkal. Amikor végre eljut a lelkünkbe az élő víz, és megvalljuk, hogy Ő a Krisztus, akkor elmúlik ez a szomjúság.

Ez a víz pedig olyan, hogy túlárad a mi életünkön is. Van ugyanis élő víz, amit Tata kapcsán is meg szoktak említeni, hogy itt források jelennek meg. És van a halott víz, ami olyan, mint a pocsolya. Amíg eső táplálja, addig van, aztán pedig felszívja a talaj és eltűnik. Az élő víz, Krisztus lelkének az ereje túlárad az életünkön. Nem csak mi fogjuk érezni, hanem mindazok érezni fogják, akik a közelünkben vannak. Egy dolgot azonban fontos tudnunk. Ha a forrásvíz folyik a kútból, az nem a kút érdeme. Csak azt adja tovább, ami beleérkezik az életébe.

Mit jelent akkor ez a hitvallás, hogy Ő a Krisztus? Teljes lelki nyitottságot. Nyitottságot felfelé, hogy Krisztus ereje az életembe érkezhessen. Nyitottságot a világ felé, hogy ezt az erőt felfedezzem a mindennapok során is. Nyitottságot a többi ember felé, hogy azt az erőt, áldást, amit én megkaptam, annak ők is részesei legyenek.

Legyen hát nyitott a mi életünk is úgy, ahogyan egy kis gyerekének megfogalmazza: „Jézus kopogtat, Gyertyát gyújtogat. Hova belép, itt is, ott is Gyertyát gyújtogat. | Szívem megnyitom, Térj be, Jézusom! Gyújtsd meg hitem kis gyertyáját, Térj be, Jézusom! | Kis gyertya-hitem Vigyázva viszem, Fúvó szellő el ne fújja, Vigyázva viszem. | Sötét a világ, Ragyogj, kicsi láng, Jézus felé mutass utat, Ragyogj, kicsi láng!”

Amen!